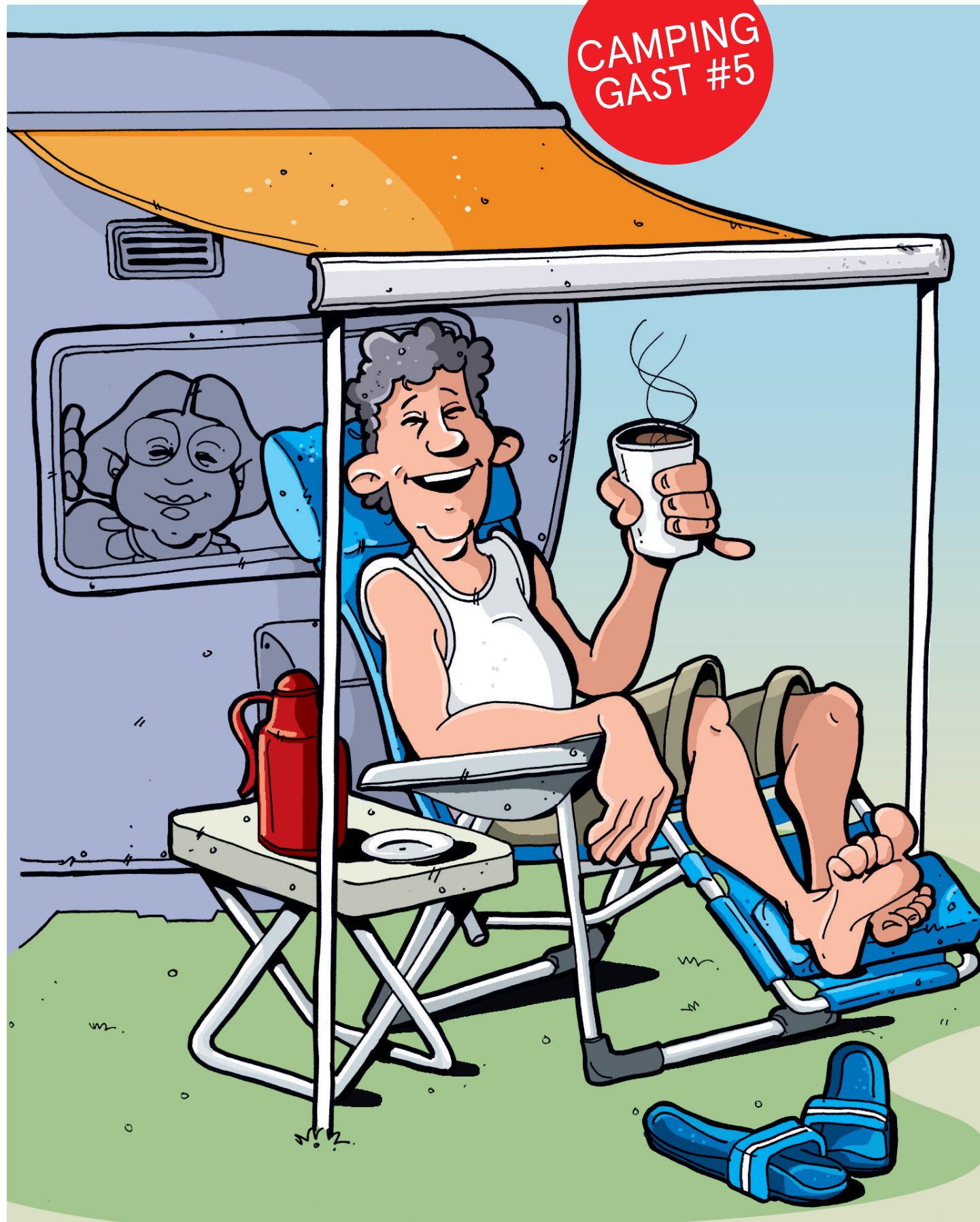

CAMPING
GAST #5

Marjoleine Tel, auteur van het boek *Campinggeluk*, beschrijft acht kampeertypes die iedereen wel herkent. Vijfde aflevering:

de voyeur

Had je dat maar eerder geweten! Nog half sla-perig in je oude slaap-shirt dat net over je billen valt, rits je de voortent open om te voelen hoe lekker het buiten al is. „Ook goedemorgen!” Snel breek je je ongege-neerde gaap af, wie in vredesnaam brult daar? Het is Anton en Anton ziet álles. Hoe hij dat voor elkaar krijgt? Je komt er stapje voor stapje achter tijdens jullie vakantie. Allereerst poot Anton zijn Hobby met luifel liefst midden op het veld neer, met het gezamenlijke kraantje vóór de caravan en de gedeelde elektriciteits-kast erachter. Jullie delen de stroomkast dan niet, het kraantje is geen ontkomen aan. Als je de tweede dag voor de zoveelste keer de koffiebe-kers voor zijn neus komt omspoelen, krijg je bijna de neiging excuses te maken. Later op de middag neem je het teiltje met de vaat mee op je sanitaire stop in het toiletge-bouw. „Ik heb nog volop water, hoor!” roept Anton vanaf de overkant. Anton is net een bewegingssensor, hij functioneert pas echt als er enige actie plaatsvindt. Daarom staat (ten tweede) zijn caravan zelden tussen de vaste gasten, op het trekkersveld gebeurt het! Hoogtepunt is de aankomst van een nieuwe kampeerder. Dan gaat Anton er eens goed voor zitten in zijn relaxstoel met voetensteun, de thermoskan koffie bij de hand op het uitklapbare zijtafeltje. Terwijl de vader in zijn eentje probeert de caravan op de juiste plek te duwen, rent de moeder met een baby op haar arm hun peuter achterna richting het zwembad. Jullie veren direct op om te hel-pen, je weet nog goed hoe wanhopig je zelf op dit soort

momenten was. De caravan rolt pardoos in een kuil, de deur valt open en een tsunami aan spullen dondert naar buiten. Anton grijnst en schenkt nog eens koffie in; nu wordt het pas echt leuk. Bij al dat geluid steekt zijn vrouw Mirjam haar hoofd over de half gesloten caravandeur, aanschouwt het tafereel en trekt zich weer terug om haar mandala van thee-

zakjes te vouwen. Want Anton en Mirjam hebben een goed huwelijk, maar zijn al jaren letterlijk op elkaar uitgekeken. Ieder gaat zijn gang en dat bevalt ook op de camping uitstekend. Mirjam heeft haar hobby's en doet mee aan alle activi-teiten in de kantine die óf met knutselen te maken heb-ben óf iets met muntjes zoals de bingo of het pop-up casino. Anton komt altijd even met haar mee of er

iets valt te zien. Nooit lang, liever zit hij bij het zwembad of op het terras naast de receptie. Tijdens het spitsuur bij de douche tref je hem regelmatig aan, druk doende met een afwasje of de Porta Potti. Je kunt je niet aan de indruk onttrekken dat hij liefst naar vrouwen kijkt, bij voorkeur schaars gekleed.

Al dat gegluur is misschien wat onge-makkelijk, ergens is het ook best han-dig. Wat kan jullie nu gebeuren als je zo in de gaten wordt gehouden? Dus als een loodgrijze lucht zich tijdens een fietstocht aandient, maak jij je niet druk over de opgespaar-de berg was die nu heerlijk schoon aan de lijn achter je caravan wappert. Tot op je ondergoed verzopen fietsen jullie de camping op.

„Voortaan eerst even de buienradar checken, hè!” roept Anton vanonder zijn luifel. „Jullie was is drijfmat!” *

‘Bij aankomst van een nieuwe kampeerder gaat hij er eens goed voor zitten’